

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-4009/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, Blanše Turić i Željke Zrilić Ježek, članica vijeća te sudske savjetnice Marte Sraka, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice Sonje Tokić iz Slavonskog Broda, Gundulićeva 5, OIB: 82427133625, protiv tuženika Grada Slavonskog broda, Slavonski Brod, Vukovarska 1, OIB: 58007872049, radi oglašavanja rješenja ništavim, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv presude Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: Us I-213/2024-16 od 8. srpnja 2025., na sjednici vijeća održanoj 18. veljače 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužiteljice i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: Us I-213/2024-16 od 8. srpnja 2025.

Obrazloženje

1. Presudom Upravnog suda u Osijeku točkom I. izreke odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Grada Slavonskog Broda, Gradonačelnika, klasa: UP/II 112-01/23-01/24, urbroj: 2178/01-07-25-8 od 6. ožujka 2025. Točkom II. izreke odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Grada Slavonskog Broda, Gradonačelnika, klasa: UP/II 112-01/23-01/25, urbroj: 2178-01-07-24-5 od 10. siječnja 2024.
2. Protiv navedene presude tužiteljica je podnijela žalbu u kojoj ističe da suprotno zakonu i pravnom uređenju Republike Hrvatske izmjene Pravilnika o unutarnjem redu (dalje: Pravilnik) proizvode pravne učinke i prije objave u Službenom glasilu. Poziva se na presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Usoz 84/19-5 od 27. siječnja 2020. koja je ocijenila nezakonitim izmjene predmetnog Pravilnika. Ističe da su osporena rješenja donesena izvan propisanog roka i to nakon četiri godine prije nego što je Pravilnik stupio na snagu. Smatra da je pogrešno utvrđenje da ne postoji razlog za ništavost zbog neobjavljivanja općeg akta u Službenom glasilu. Napominje da su rješenja o stavljanju na raspolaganje i rješenja o prestanku službe doneseni četiri godine prije nego li je Pravilnik i njegova izmjena stupila na snagu, a Zakon o službenicima i namještenicima u lokalnoj i područnoj samoupravi propisuje rok od dva mjeseca za donošenje rješenja od stupanja na snagu Pravilnika kojim se propisuju radna mjesta i broj izvršitelja s potrebnom stručnom spremom. Ističe da u

konkretnom slučaju nije pravno niti stvarno postojao razlog propisan zakonom da se donese rješenje o raspolaganju, a posljedično tome niti prestanak službe. Zaključuje da prvostupanjski sud ne nalazi niti jedan razlog oglašavanja ništavosti iako ima dokaz da osporena rješenja sadrže netočan podatak o stupanju na snagu odnosno početku pravnih posljedica iako svi zakoni i Ustav Republike Hrvatske upućuju suprotno. Predlaže da Sud usvoji žalbu i poništi osporenu presudu prvostupanjskog suda.

3. Tuženik u odgovoru na žalbu ističe da su jasno, dostatno i obrazloženo navedene sve odlučne činjenice, razlozi donošenja i materijalno pravni propisi te smatra žalbene navode tužiteljice neutemeljenima. Ističe da činjenica propusta objave internog općeg akata u službenom glasilu ne znači da je taj akt pravno nepostojeći i da ne proizvodi pravne učinke te da su upravni akti doneseni na temelju takvog internog propisa pravno nepostojeći ili ništavi. U prilog tome upućuje na pravno shvaćanje zauzeto u Odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-II-296/2006 od 27. listopada 2010. i Odluci i Rješenju Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-II-1660/2022 od 19. prosinca 2023. Predlaže da Sud odbije žalbu i potvrdi prvostupanjsku presudu.

4. Ispitujući pobijanu presudu sukladno odredbi članka 134. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24.) u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija, a niti razlozi na koje Sud pazi po službenoj dužnosti.

5. Prvostupanjski je sud odbio tužbeni zahtjev tužiteljice i ocijenio zakonitim rješenje tuženika od 6. ožujka 2025. kojim je odbijena žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja Grada Slavenskog Broda, Upravnog odjela za lokalnu samoupravu, klasa: UP/I 112-01/20-01/12, urbroj: 2178/01-07-22-11 od 20. srpnja 2022. kojim je odbijen prijedlog tužiteljice za oglašavanje ništavim rješenja Grada Slavenskog Broda, Upravnog odjela za lokalnu samoupravu o stavljanju na raspolaganje, klasa: UP/I 112-01/16-001/3, urbroj: 2178/01-07-16-1 od 24. ožujka 2016.

6. Također je prvostupanjski sud ocijenio zakonitim rješenje tuženika od 10. siječnja 2024. kojim je odbijena žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja Grada Slavenskog Broda, Upravnog odjela za lokalnu samoupravu, klasa: UP/I 112-01/20-01/13, urbroj: 2178/01-07-22-11 od 20. srpnja 2022. kojim je odbijen prijedlog tužiteljice za oglašavanje ništavim rješenja Grada Slavenskog Broda, Upravnog odjela za lokalnu samoupravu o prestanku službe, klasa: UP/I 112-01/16-01/16, urbroj: 2178/01-07-16-1 od 29. srpnja 2016.

7. Naime, iz navedenih odluka proizlazi da je stupanjem na snagu Pravilnika o unutarnjem redu upravnih tijela Grada Slavenskog Broda, klasa: 112-01/16-01/9, urbroj: 2178/01-07-15-4 od 23. ožujka 2016. (dalje: Pravilnik) u okviru Upravnog odjela za lokalnu samoupravu, na radnom mjestu administrativni referent 1-poslovi lokalne samouprave na kojima je tužiteljica zatečena na dan stupanja na snagu Pravilnika, smanjen broj izvršitelja s pet na tri. Istodobno su Pravilnikom utvrđeni posebni stručni i drugi uvjeti za navedena radna mjesta, slijedom čega je utvrđeno da nema radnih mjesta za koja tužiteljica ispunjava stručne i druge uvjete, odnosno nema odgovarajućeg radnog mjesta u upravnom tijelu na koje se službenica može rasporediti, stoga je temeljem odredbe članka 105. stavka 3. Zakona o službenicima i namještenicima u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi („Narodne novine“ broj: 86/08. i 61/11.) zakonito doneseno rješenje o stavljanju tužiteljice na raspolaganje.

8. S obzirom da tužiteljica za vrijeme trajanja roka raspolaganja od 3 mjeseca i dva tjedna nije raspoređena na radno mjesto u Upravnom odjelu za lokalnu samoupravu jer nema slobodnih radnih mjesta za koja ispunjava stručne i druge uvjete za raspored doneseno je temeljem članka 109. i 111. Zakona o službenicima i namještenicima u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi rješenje o prestanku službe po sili zakona istekom roka raspolaganja s danom 29. srpnja 2016.

9. Tužiteljica je dana 10. ožujka 2020. podnijela prijedlog za oglašavanje ništavim navedenih rješenja prvostupanjskog tijela od 24. ožujka 2016. i 29. srpnja 2016. navodeći da Pravilnik od 23. ožujka 2016. na temelju kojeg su donesena navedena rješenja, nije prethodno stupio na snagu jer nije objavljen u službenom glasilu kako to propisuje članak 73. stavak 2. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi i Službeni glasnik Grada Slavenskog Broda (broj: 4/12. – 4/18.).

10. Prema odredbi članka 128. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj: 47/09. i 110/21.) propisano je da će se rješenje oglasiti ništavim: ako je doneseno u stvari iz sudske nadležnosti (1.), ako je doneseno u stvari o kojoj se ne može rješavati u upravnom postupku (2.), ako njegovo izvršenje nije pravno ili stvarno moguće (3.), ako se njegovim izvršenjem čini kazneno djelo (4.), ako je doneseno bez prethodnog zahtjeva stranke, a na koje stranka naknadno izričito ili prešutno nije pristala (5.) i ako sadržava nepravilnost koja je po izričitoj zakonskoj odredbi razlog za ništavost rješenja (6.).

11. U predmetnom je postupku odbijen prijedlog tužiteljice za oglašavanje ništavim rješenja o stavljanju raspolaganje od 24. ožujka 2016. i rješenja o prestanku službe od 29. srpnja 2016. s obrazloženjem kako je izvršenje rješenja stvarno moguće jer je tužitelju istekao rok raspolaganja i služba mu je prestala po sili zakona, te da je pravno moguće jer nije protivno izričitoj zakonskoj odredbi niti jednog propisa, odnosno ne postoji izričita zakonska odredba koja bi zabranjivala izvršenje rješenja donesenoga na temelju općeg akta koji nije propisno objavljen u službenom glasilu, a kod deklaratornih akata kakav je konkretni niti ne dolazi do izvršenja iz razloga što se njime utvrđuje samo činjenica koja je nastupila po sili zakona.

12. Prvostupanjski upravni sud ispravno, a što prihvaća i ovaj sud, zaključuje da niti jedna zakonska odredba izričito ne propisuje da je rješenje ništavo ako je doneseno na temelju općeg internog akta koji nije stupio na snagu. Uz to, prvostupanjski sud pravilno zaključuje da rješenje o stavljanju na raspolaganje i rješenje o prestanku službe ne sadrže nepravilnost koja je po izričitoj zakonskoj odredbi razlog za ništavost tih rješenja niti da bi se njihovim izvršenjem činilo kazneno djelo. Pored navedenoga, sud nije našao niti druge razloge ništavosti rješenja taksativno propisanih člankom 128. stavkom 1. Zakona o općem upravnom postupku prema kojima bi se takvo rješenje moglo oglasiti ništavim. Pritom se prvostupanjski upravni sud poziva na već izraženi takav stav u presudi ovoga Suda poslovni broj: Usž-3941/2021 od 12. siječnja 2022.

13. Pravilno prvostupanjski sud nalazi da se odluka ovoga Suda poslovni broj: broj Usoz-84/19 od 27. siječnja 2020. na koje se poziva tužiteljica ne odnosi na predmetni Pravilnik na temelju kojeg su donesena rješenja koja tužiteljica traži da se oglašavaju ništavim.

14. Slijedom svega navedenog, prema ocjeni ovog Suda, osporena se presuda temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju na koje je pravilno primijenjeno mjerodavno materijalno pravo, a nisu utvrđene povrede pravila sudskog postupka jer je presuda valjana i razložno obrazložena pa stoga ne postoje žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija.

15. Trebalo je stoga na temelju odredbe članka 135. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima žalbu tužiteljice odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 18. veljače 2026.

Predsjednik vijeća
Boris Marković

Broj zapisa: **9-30883-88ae3**

Kontrolni broj: **03b05-da251-423f3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Boris Marković, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.